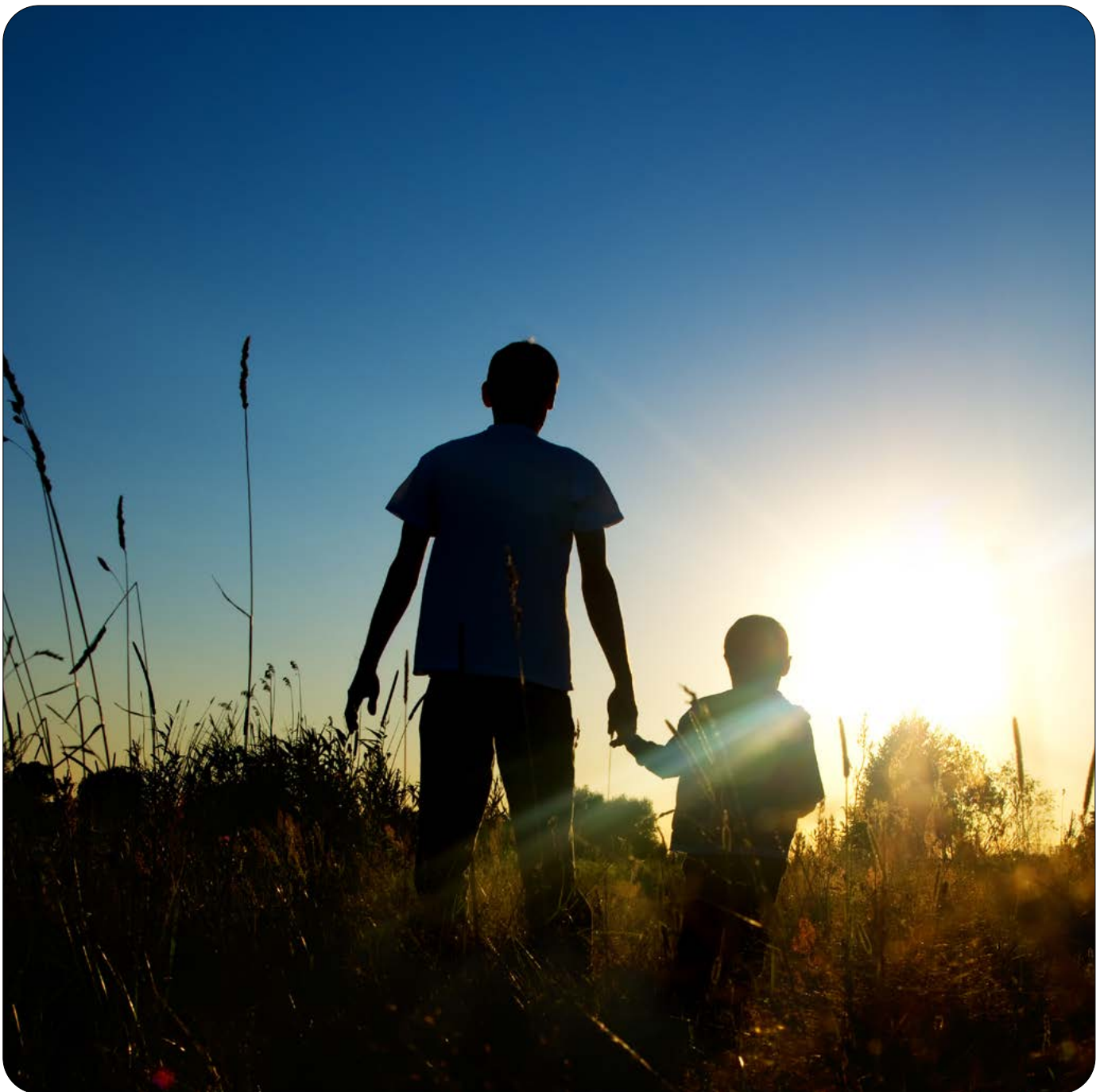

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 1 2023 – ÅRGÅNG 37. FINLANDSUPPLAGA ÅRGÅNG 9

© DEPOSITPHOTOS

Jag ger dem evigt liv. De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand (Joh 10:28)

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383; e-post: ola.osterbacka@sanktjohannes.info

Ansvarig utgivare: Hans Ahlskog
Internet: <https://sanktjohannes.info>

I gemensam nordisk redaktion även Ingvar Adriansson och Birgitta Erlandsson (redaktionssekreterare), Kjell Petter Bakken (layout) och Tor Jakob Welde.

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse eller bidragit med gåvor.

Frivillig prenumerationsavgift kan betalas till IBAN: FI18 3131 1000 2060 07; BIC: HANDFIHH. Uppge namn och adress för tidningsmottagaren. För tidigare prenumerant ange referens 5005.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 30 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

Nådens år 2023 ligger framför oss. Även detta år får vi lägga i Guds trygga händer. Världen omkring oss är oviss och osäker. Våra trossyskon i Ukraina lider av krigets fador. Vi hoppas att vår insamling kommer väl till pass. LBK har tillsammans med S:t Johannes församling i Finland och LFS/LFU (Lutherska församlingen i Stockholm och Lutherska församlingen i Umeåområdet) kring jultid samlat nästan 100.000 kronor. Ett stort tack till alla som gett sitt bidrag!

En glädjande nyhet kan vi berätta från den 14 januari i Märsta. LBK:s lärokommission tillsammans med representanter för LFS/LFU och S:t Johannes kunde konstatera att det föreligger enhet när det gäller vår allra heligaste tro. Vi ber och hoppas nu att respektive kyrkokonferenser enhälligt godtar detta så att kyrkogemenskapen kan utövas i ord och handling.

Ingemar Andersson, en av LFS:s präster, har gett ut en postilla med titeln Nådens evangelium. Så här i fastetid passar det bra att citera ett stycke därifrån (s 154–155):

”Jesus blev frestad i allt liksom vi (Hebr. 4:15). Men hur var det möjligt att Jesus frestades, för det finns ju en avgörande skillnad mellan honom och oss? När vi frestas finner frestelsen alltid gensvar hos oss. Vi har en förrädare i vårt eget bröst som är på fiendens sida. Vi har en ond, trålbunden vilja, ett förvänt och mot Gud fientligt sinne, som alltid är berett att följa Frestaren. Så var det inte med Jesus. Hos honom fanns inget som var i förbund med den utifrån kommande förförelsen. Men det betyder inte, att när Jesus frestades var det inte på riktigt utan endast på låtsas, att hans frestelser inte var verkliga frestelser. Guds ord säger att han har blivit frestad i allt, men utan synd. Och det var inget spel eller fusk när Frestaren gick till angrepp. Det var högsta allvar!

Den förste Adam frestades i en skön lustgård, där han hade allt gott han kunde tänka sig. Ändå föll han och Eva i frestelsestunden. När Jesus, den andre Adam, skulle gå igenom frestelseprovet, fördes han ut i öknen, där han först fick fasta i fyrtio dagar.

När Gud tillåter frestelser och prövningar att drabba oss, sätter han gränsen, som vi kan se av Job 1:12; 2:6 och 1 Kor. 10:13. Han tillåter inte frestelsen att gå för långt och han bereder en utväg ur frestelsen.

Några sådana gränser sattes inte när Jesus frestades. Över honom släpptes all djävulens list och ondska lös i fyrtio dagar. Varje steg, varje tanke, varje handling var utsatt för djävulens illfundighet, falskhet och bedrägeri. Men Jesus segrade. Aldrig ett ögonblick fastnade han för de onda lockelserna och ingivelserna. Aldrig ett ögonblick övervägde han ens i tankarna att följa djävulens förslag. Han var frestad i allt, men utan synd!

'Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt liksom vi, men utan synd. Låt oss därför frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid' (Hebr. 4:15–16).

Här finns stor tröst och hjälp för den som frestas. Jesus har varit med om detta. Han vet precis hur det är, och han förstår hur svårt det är. Han är bekant med just det som är din speciella svårighet och plåga. Han har medlidande med dina svagheter och han både kan och vill med sin nåd och barmhärtighet läka syndasåren och hela sargade samveten.”

Ingvar Adriansson

Jesus botar kropp och själ

Jesus steg i båten och for över sjön och kom till sin egen stad. Där kom några till honom med en förlamad man som låg på en bädd. Jesus såg deras tro och sade till den lame: "Var lugn, mitt barn. Dina synder är förlätna."

Några skriftlärda tänkte inom sig: "Han hädar!" Jesus såg deras tankar och sade: "Varför tänker ni så ont i era hjärtan? Vad är lättast, att säga: Dina synder är förlätna, eller att säga: Res dig och gå? Men för att ni ska veta att Människosonen har makt på jorden att förlåta synder, säger jag dig" – och nu talade han till den lame: "Res dig, ta din bädd och gå hem!" Då reste mannen sig upp och gick hem. När folket såg det, greps de av fruktan och prisade Gud som hade gett sådan makt åt människor (Matt 9:1–8).

När Christopher Columbus gav sig av på upptäcktsfärd i augusti 1492 hade han ett klart mål. Han ville finna en sjöväg till Indien så att handeln mellan Europa och Indien skulle kunna bli lättare och säkrare. Vi vet att han inte fann det han sökte. Istället råkade han hitta Amerika och historien har visat att ur ett ekonomiskt perspektiv var det ännu viktigare än sjövägen till Indien. Ibland är det så för oss människor att vi hittar saker vi inte söker, och ibland kan det vi finner

vara bättre än det vi från början sökte. Männena som i vår text tar med sin vän till Jesus hittar en läkare som botar både kropp och själ.

Den lame mannen får en ännu större gåva än förmågan att kunna gå. Det står: *Jesus såg deras tro och sade till den lame: "Var lugn, mitt barn. Dina synder är förlätna."* Jesus är sann människa och han förstår våra problem. Han säger inte till mannen: "Det är väl inget att gnälla över att man inte kan gå. Jag har mött dem som har det mycket värre." Nej, istället hjälper han mannen med det fysiska handikappet, men lägg märke till vad Jesus gör först: Han förkunnar att mannens synder är förlätna.

Det står att Jesus såg människans tro. Jesus tar tillfället i akt att säga till mannen att hans synder är förlätna. Vi ser i våra egna liv hur lätt det är att bli alltför upptagna av det fysiska och materiella. Det som har med kroppen att göra är ju så påtagligt. Ett andligt problem kan vi ibland sopa under mattan och tänka att vi ska ta itu med det någon annan gång. En allvarlig fysisk sjukdom kan vi däremot inte smita ifrån. Skadan av ett försummat andaktsliv kanske inte blir uppenbar förrän efter flera månader, men om vi hugger av ena tummen och väntar med att stoppa

blödningen till en annan dag, då vi inte är så upptagna, kanske vi redan hunnit förblöda. Trots det är en andlig skada farligare för människan än en kroppslig, och vårt behov av medicin för själen är ännu större än vårt behov av medicin för kroppen. Jesus säger om förhållandet mellan det materiella och det andliga: *Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ?* (Matt 16:26) I vår text visar Jesus tydligt vad som är viktigast genom att först göra något åt mannens största problem – synden.

Synden har mycket gemensamt med en allvarlig sjukdom. Vissa sjukdomar är lindrigare och påverkar oss bara till en del. Om vi har en öroninfektion innebär det att våra öron värker och kanske hör vi också sämre under en tid. Trots det har vi inga problem med att använda våra ben. En allvarligare sjukdom som cancer kan påverka hela vår kropp. När sjukdomsförloppet är långt framskridet kan vi märka att hela den sjuka människans kropp lider. Även om svulsten sitter i magen påverkas benen som kanske svullnar och hettar. Den sjuke är mager och svag p.g.a. svårigheten att äta och tillgodogöra sig näring och det blir svårt att stå och gå någon längre stund. Alla de som levt nära någon som drabbats

av svår cancer har sett att sjukdomen drabbat hela människan. Så är det också med den andliga sjukdom som Guds ord kallar synd. Synden är inte ett obetydligt problem som vi kan skaka av oss som en lättare förkylning. Synden påverkar oss på ett genomgripande sätt och har symptom som visar sig i alla möjliga situationer i livet.

När vi är barn visar sig synden i en ovilja att lyssna på våra föräldrar, eller i att vi blir sura eller arga när andra barn leker med våra leksaker. När vi blir lite äldre kan synden visa sig i att vi retar eller skrattar åt andra barn i skolan, eller i att vi inte ingriper när vi ser någon annan bli retad eller förlöjligad. När vi blir vuxna visar sig synden på arbetsplatsen där vi sitter i fikarummet och talar illa om vår chef, eller då vi brusar upp i onödan och skäller på en medarbetare. Synden visar sig också i hemmet då vi talar hårda ord till dem vi älskar allra mest.

Trots att synden på dessa och många andra sätt följer oss genom livet och i den meningen är mycket lik en kronisk sjukdom, finns det ändå en avgörande skillnad. Många livslånga sjukdomar kan man leva med. Synden är värre. Därför går också den helige Ande ett steg längre när han genom Paulus beskriver människans andliga hälsa innan hon blivit omvänd: *Ni [...] var döda genom era överträdelser och synder. Tidigare levde ni i dem på den här världens sätt och följde härs-karen över luftens välde, den ande som nu är verksam i olydnadens barn.* Synden är alltså att likna vid kroppslig död, inte bara kroppslig sjukdom. Människan är före omvändelsen andligt död p.g.a. synden.

När Jesus förklarar för mannen att hans synder är förlåtna blir han ifrågasatt av fariseerna (om än bara i tanken). De tycker att han hädar. Vem är han att förlåta synder? Då ställer Jesus en märklig fråga: *Vad*

är lättast, att säga: Dina synder är förlåtna, eller att säga: Res dig och gå?

Låt oss stanna upp inför den frågan. På Jesu tid var läkarvetenskapen inte alls lika utvecklad som idag. När en människa blev allvarligt sjuk fanns det ofta inte så mycket man kunde göra. Idag har vi en högt utvecklad sjukvård med en oerhörd mängd olika mediciner och behandlingsformer att ta till när vi blir sjuka. Om den första läkaren vi träffar säger att det inte finns något botemedel kan vi söka upp en annan som kan ha andra idéer. Många sjukdomstillstånd som på Jesu tid var obotliga eller rent av dödliga, är idag relativt enkla att behandla och bota. Men trots alla avancerade mediciner, trots alla finurliga behandlingar, trots all expertis inom anatomi och rörelsevetenskap finns det ingen läkare som kan säga åt en förlamad människa: Res dig och gå, för att sedan se sin patient följa uppmaningen. När Jesus frågar vilket av hans under som är lättast att utföra måste vi säga att hans helande av den lame mannens kropp är något omöjligt för oss, även idag. Endast Gud själv kan bota på det sättet.

Hur är det då med det andra undret Jesus utför, det faktum att Jesus förlåter mannen hans synder? Vi har redan talat om hur allvarlig synden är. Att den följer oss genom livet och inte är något vi växer ifrån, hur den påverkar alla områden och skeden i våra liv. Vi kan ju inte dölja den på jobbet och endast låta den få utlopp i hemmet eller tvärtom. När vi på allvar begrunder syndens omfattning och allvar förstår vi att det inte heller är lätt att säga: *Dina synder är förlåtna.* Vi människor kan inte uppfylla lagen, eller stå inför Herren såna vi är. Därför behövs förlåtelsen. Men förlåtelsen köptes inte för ett billigt pris. Lagen måste uppfyllas. Gud säger: *Ni ska vara heliga, för jag är helig.* Eftersom Gud såg att ingen

av oss klarade av att följa denna livsviktiga uppmaning sände han just Jesus Kristus för att utföra ett dubbelt uppdrag. Dels skulle Jesus uppfylla lagen i vårt ställe, och dels skulle han ta vårt straff på sig.

Paulus skriver: *Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser.* Vem kan göra det Jesus gjorde? Vem kan leva ett perfekt liv utan synd, och sedan dö för alla andras synder? Ingen! När Jesus, vår bror och Frälsare, slutfört båda dessa underbara räddningsaktioner (hans aktiva och passiva lydning), då var frälsningen ett faktum. Men eftersom Gud håller hela världshistorien i sin hand, och kontrollerar alla skeenden kunde Jesus redan där och då, i vår text, säga till den förlamade mannen: *Dina synder är förlåtna.*

När Jesus frågar vilket av hans under som är lättast att utföra måste vi medge att båda är omöjliga för oss. Endast Gud kan bota en livslång åkomma med bara ett ord. Endast Gud kan vinna förlåtelse för synden. För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt.

Den lame mannen och hans vänner sökte upp Jesus för att de var övertygade om att han kunde hjälpa dem. De sökte en läkare och fann en frälsare. Även vi får komma inför Jesus med både våra materiella behov (tak över huvudet, mat på bordet, ett arbete att gå till, fysisk och psykisk hälsa) och våra andliga behov (ny kraft, stärkt förtröstan, uthållighet i lidandet, tålmod med våra medmänniskor, syndernas förlåtelse). Jesu sätt att bemöta och handla med den lame mannen visar att Frälsaren bryr sig om både vår kropp och själ, men att hans högsta prioritet är vårt andliga och eviga liv. Amen!

Peter Öman

Mörkrets furste stiger ned...

© DEPOSITPHOTOS

I vår tid är det ganska vanligt att tänka och prata lite diffust om ”kampen mellan det goda och det onda”. Men det är viktigt att vara vaken för det stora allvaret i situationen. Paulus skriver: *Vi kämpar inte mot kött och blod, utan mot furstarna, mot andemakterna, mot världshärskarna här i mörkret och mot ondskans andemakter i himlarymderna* (Ef 6:11–12). Vi förmanas att rusta oss mot djävulen så vi kan hålla stånd mot hans lömska angrepp (v 13). ”Han rustar sig helt visst med våld och lögn och list. Vi finner ej hans like”, som vi sjunger i den berömda reformationssalmen.

Men ganska många anser att djävulen inte är en verklig person utan bara en uppdiaktad figur, en *symbol* för ondska. I vissa länder är det populärt att på Halloween klä ut sig till en illröd getabockliknande person med två horn i pannan och hovar, gärna med en stor gaffel i handen. Den bilden av djävulen utvecklades av konstnärer under medeltiden. Men i Bibeln står det inget om ett sådant

utseende. Det närmaste man kan komma är väl visionen av ”en stor eldröd drake med sju huvuden och tio horn” i Uppenbarelseboken (Upp 12:3).

Djävulen som vi har att göra med tillhör andevärlden. Han har inte kött och blod och uppträder i regel osynlig. Vi får ingen beskrivning av hur han såg ut när han frestade Jesus i öknen (Matt 4:1–11). Men det är helt klart att det inte bara var en slags opersonlig ”ond kraft” som talade med Jesus och frestade honom genom att citera Skriften, ta med honom upp på ett högt berg o s v. Nej, detta är en person, ett personligt andeväsen med betydande intellekt och makt och stark vilja att övertyga och bedra.

Han har inte existerat från evighet, *den gamle ormen som kallas Djävul* (på grekiska *diabolos*, anklagare, baktalare) och *Satan* (på hebreiska: fiende, motståndare) och som *förleder hela världen* (Upp 12:19). Han är en fallen ängel. Lik alla de andra änglarna var han ursprungligen god, skapad av Gud:

Han befallde och de skapades (Ps 148:5; 2 Mos 20:11; Kol 1:16; Job 38:4–7), antagligen tidigt i skapelseveckan. När Gud vid slutet av sjätte dagen såg på det han hade gjort var allt *mycket gott* (1 Mos 1:31). Det fanns ännu ingen ond fiende, ingen synd och ingen död. Men en tid senare är Satan på plats i Edens trädgård i en orms gestalt, för att fresta människorna att synda mot Gud (1 Mos 3). Innan det hände hade det varit ett uppror i andevärlden: en stor mängd änglar hade syndat och ställt sig bakom sin starke ledare (Upp 12:7–8). (Eftersom stjärnor och änglar i Bibeln ofta associeras med varandra kan orden i Upp 12:4 om att djävulen *svepte med sig en tredjedel av himlens stjärnor* antyda att han rev med sig så många som en tredjedel av Guds änglar i fallet.) Varför detta uppror? Bibeln antyder att stolthet och högmod låg bakom (1 Tim 3:6).

När upproret slagits ner och djävulen och alla hans änglar blivit bortvisade försökte de göra så stor skada som möjligt på Guds goda

skapelseverk. Med orden *Har Gud verkligen sagt. . . ?* (1 Mos 3:1) fick ormen människorna att misstro Gud, en taktik som han sedan använde otaliga gånger. Efter syndafallet i Eden är mänskligheten och resten av skapelseverket underlagda en förbannelse. Allt är märkt av förgängelse och död. Djävulen blev *världens furste* (Joh 14:30), och i och med arvsynnen är människorna av naturen hans barn, fångade i hans garn, skilda från Gud och hjälplöst förtappade.

Men redan efter syndafallet förkunnar Gud *protoevangeliet*, det första löftet om frälsning från synden och djävulen, med dessa ord riktade till ormen: *Jag ska sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma och hennes avkomma. Han ska krossa ditt huvud och du ska hugga honom i hälen* (1 Mos 3:15). En frälsare född av en kvinna ska alltså krossa Satans makt, men samtidigt som han gör det blir frälsaren själv dödligt sårad. Långt senare, när Jesus lider och dör på Golgata på grund av ”syndens ormgift”, går detta löfte i uppfyllelse. Vid sin död skulle han *göra den maktlös som hade makt över döden, alltså djävulen, och befria alla dem som av rädsla för döden levte i slaveri hela sitt liv* (Heb 2:14-15).

Men varför förstod inte den listige djävulen att han faktiskt fullständigt ödelade för sig själv när han ordnade med att Jesus skulle bli dödad? Satan kände utan tvivel till Skriftens profetior om Messias och hans frälsningsverk. Ändå fick han Judas Iskariot att förråda sin herre och sätta igång det hela. Satan måste där och då ha blivit förblindad av sitt starka hat så att han inte insåg innebörden av det som var på väg att hända. Drygt trettio år tidigare hade han förgäves försökt röja det lilla Jesusbarnet ur vägen genom Herodes mord på småpojkar i Betlehem. Men nu skulle det äntligen lyckas!

Människosonen blev gripen och dömd till döden. Svag, blodig och eländig såg han ut när han fördes till Golgata för att korsfästas. För alla såg det ut som om allt var förlorat för honom när han dog en skymflig, långsam och smärtsam död där på korset.

Så vill vi hålla oss vakna, vara nyktra och be! Vända oss bort från synd, inte fylla på med vad som helst av underhållning och annat inflytande, inte ge djävulen utrymme. Göra oss alltmer bekanta med Bibeln, Guds ord, så han får ge oss vishet och styrka att stå emot alla slags frestelser och angrepp som ständigt möter oss.

I själva verket var det tvärtom. Dödens och djävulens makt blev övervunnen! Döden och graven som utplånar alla människor blev nu själv utplånad för evigt (Jes 25:8) av Herren vår Gud. En dog för alla. Guds helige och oskyldige Son förnedrade sig och blev gjord till synd för oss, för att vi i honom skulle få Guds rättfärdighet. I Kristus försonade Gud världen med sig själv så att han inte tillräknar oss våra missgärningar. Sedan dess proklamas budskapet om denna försoning för mänskligheten (2 Kor 5:14, 19, 21). Han överräcker åt oss sin gåva av nåd i ord och sakrament. Han kallar oss från mörkret till sitt underbara ljus (1 Pet 2:9) och ger oss nytt liv genom tron.

Hotande och vred...

Även om Satan är besegrad efter detta helt avgörande slag fortsätter han att kämpa till det bittra slutet mot Gud och allt och alla som tillhör honom. Som ett rasande, rytande lejon går djävulen omkring för att finna någon att sluka och ödelägga (1 Pet 5:8). Han vet att han har begränsad tid (Apg 12:12) innan han en gång ska kastas i den eviga elden (Matt 25:41). Till sammans med sina änglar är han därför helt fokuserad på att skada människor, både deras kroppar och ägodelar men mest av allt deras själar genom att få dem att tvivla och hålla dem kvar i fångenskapen. *Den här världens gud har förblindat de otroendes sinnen så att de inte ser ljuset som strålar från evangeliet* (2 Kor 4:4). Och de troende försöker han föra vilse. När Ordets utsäde kastas ut försöker Satan och hans änglar förstöra och ta bort Ordet så det inte ska slå rot i åhörarnas och läsarnas hjärtan. Han är särskilt upptagen av att ödelägga för Guds barn och förfölja den kristna kyrkan, men också ivrig att bryta ner förståelsen av rätt och fel och Guds goda ordning för familjen, samhället osv.

Djävulen spyr ut en strid ström av falsk lära, ondska och andlig förorening över de kristna för att få dem att förlora fotfästet och rycka bort dem. Via alla möjliga kanaler och hantlangare försöker han styra in sin skadliga påverkan i allas hjärtan och hem. Han är en särskilt duktig bedragare, lögnens far och en mördare (Joh 8:44) som *förklar sig till en ljusets ängel* (2 Kor 11:14), det vill säga: han kan få ondska, orenhet och falsk lära att verka vackert, sympatiskt och harmlöst. Mot slutet av den sista tiden ska falska profeter och lärare med kraft från Satan stå fram och verka med stor makt, imponerande under och falska tecken för att förföra människor så de ska gå förlorade (2 Tess 2:9–10; Matt 24:24).

Hur kan någon av oss, skröpliga som vi är, klara av att stå upp i en strid mot så mäktiga och listiga fiender, ”makter och myndigheter i himlarymderna”, onskans andemakter som känner alla våra svaga punkter och snabbt kan invadera tankar och sinnen? Jo, om våra fiender är många och oerhört farliga och starka så är vår gode Gud ändå mycket starkare. Han är allsmäktig, allvetande och allestädes närvarande, vilket härskaren över de onda andarna däremot inte är. Gud skyddar oss mot många slags faror med hjälp av sina goda änglar och kläder oss i sin fulla vapenrustning: rättfärdighetens pansar, sanningens bälte runt höfterna, fridens evangelium som skor på fötterna, frälsningens hjälm och

Andens svärd som är Guds ord. Med trons sköld kan vi släcka alla den ondes brinnande pilar skriver Herrens apostel (Ef 6:14ff).

Så vill vi hålla oss vakna, vara nyktra och be! Vända oss bort från synd, inte fylla på med vad som helst av underhållning och annat inflytande, inte ge djävulen utrymme. Göra oss alltmer bekanta med Bibeln, Guds ord, så han får ge oss visdom och styrka att stå emot alla slags frestelser och angrepp som ständigt möter oss. Regelbundet också hämta ny styrka i Herrens heliga nattvard där Jesus försäkrar oss om syndernas förlåtelse som han har vunnit åt oss med sin kropp och sitt blod och där vi blir förenade med honom som grenarna i vinträdet.

Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss? Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Genom många trångmål ska de kristna gå in till hans fullkomliga, eviga rike. Men det vi får lida nu i den här tiden är ingenting mot den himmelska härligheten vi en gång ska få uppleva endast av nåd för Jesu skull. *Varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som ska komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat skapat ska kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre* (Rom 8:18, 31, 35–39). Amen.

Tor Jakob Welde

Be om att Guds vilja sker

Även om vi har bett om det mest angelägna – nämligen om evangelium, tron och att den helige Ande ska leda oss och befria oss från djävulens våld, måste vi också be om att Guds vilja sker. Om vi håller fast vid evangeliet, kommer vi att få vara med om ganska förunderliga ting. För dess skull kommer vi att få ta emot många stötar och knuffar från alla som hindrar och motarbetar det vi har bett om i de två föregående bönerna.

Ingen kan föreställa sig hur ivrigt djävulen motsätter sig att våra böner går i uppfyllelse. Han står inte ut med att någon undervisar eller tror på rätt sätt. Det smärtar honom oerhört att hans lögner och otäckheter, som har hyllats under en vacker skylt med Guds namn, avslöjas i all sin skamlighet. Det är outhärdligt för honom att drivas ut ur våra hjärtan och se sitt rike skadas. [...]

Därför är böner som denna nödvändiga: ”Käre Fader, ske din vilja, men inte djävulens eller våra

fienders vilja. Inte heller deras som förföljer och förtrampar ditt heliga ord och motarbetar ditt rike. Ge oss styrka så vi kan bära och övervinna allt vi måste lida med tålamod, och låt inte vår arma kropp ge vika och bringas på fall på grund av svaghet eller tröghet.” [...]

Sådana böner ska vara vårt värn och skydd. Alla angrepp på vårt evangelium från djävulen, påven, tyranner, biskopar och kättare ska slås tillbaka av dem och fällas till marken. Låt dem bara rasa mot oss och anstränga sig så mycket de vill. Låt dem hålla rådslag om hur de ska trycka ner oss och utrota oss, och låt dem försöka driva igenom sin vilja med framgång. Vad de än hittar på, kommer en eller två kristna i kraft av denna enda bön att vara som en mur omkring oss. Mot den kommer fiendens alla attacker att krossas.

Martin Luthers stora katekes / Övers: Martin Krauklis / Förlag: Robert Larson

Den korsfäste Kristus, målning av Diego Velázquez (1599–1660).

Kristi passion i konst och kultur

Jesu lidande på korset har inspirerat konstnärer, dramatiker, författare, filmregissörer och tonsättare tiderna igenom. Ordet ”passion” kommer från latinets *passio* och betyder ”att lida”. I vardagliga sammanhang betyder passion en häftig (okontrollerad) känsla, men i kristen kontext syftar det på de lidanden som Jesus utstod på korset.

Inom *konsten* är Diego Velazquez (1599–1660) målning av den korsfäste Kristus mycket berömd (1632). Även Salvador Dalis (1904–1989) tavla *Kristus av Johannes av korset* (1951) tillhör världens mest berömda konstverk.

På *dramats* område utgör passionsspelen, som gestaltar Kristi lidande på korset, en särskild genre. Under medeltiden spelades sådana i olika städer och byar i Europa. Vissa av dem har levt vidare ända in i vår tid eller uppstått senare. Mest känd är *Passionsspelen i Oberammergau* i Bayern, Tyskland. Över 2 000 av byns invånare medverkar som skådespelare, musiker, scentekniker o.s.v. Spelen uppförs vart tionde år sedan 1634. Bakgrunden är att byn drabbades hårt av pesten 1633 (mitt under trettioåriga kriget!) och de som ännu inte hunnit dö svor en ed till Gud, att om han skonade byn från vidare härjningar av den rasande pesten så skulle de uppföra passionsspel till Jesus lidandes ära vart tionde år. Ingen mer dog av pesten och byn har därför uppfört passionsspelen alltsedan dess (med vissa undantag för krig och andra omständigheter, t.ex. flyttades 2020 års passionsspel till 2022 p.g.a. av Covid 19). Föreställningarna, som till antalet är drygt hundra under de år som de uppförs, pågår från maj till oktober och lockar ca en halv miljon besökare från hela världen.

Även *författare* har laborerat med passionsdramat. Exempelvis skrev Pär Lagerkvist (1891–1974) boken *Barabbas* (1950), som handlar om den fånge som blev frigiven istället för Jesus (Matt.

27:15–26). Den romanen anses vara den främsta orsaken till att Lagerkvist fick Nobels litteraturpris 1951.

Bland alla de *filmer* som gjorts med Jesus lidande som tema må nämnas Mel Gibsons (1956–) *The Passion of the Christ* (2004). Där skildras detta lidande mycket ingående och realistiskt. Det är oerhört smärtsamt att se allt det våld som Jesus utsattes för. Mel Gibson, som annars är mest känd som skådespelare, syntes inte själv i sin film på annat sätt än att med sin hand (det var allt som syntes av honom) hålla i en av de spikar som drevs in i Jesus kropp då han spikades fast på korset. På det sättet ville Gibson visa att Jesus dog för hela mänsklighetens synder, inklusive Gibsons egna. Jesus straffades och pinades p.g.a. vår synd.

Slutligen må nämnas att också stora *tonsättare* komponerat musikstycken med Jesus lidande som tema. Allra mest kända är Johan Sebastian Bachs (1685–1750) oratorier *Johannespassionen* (1724) och *Matteuspassionen* (1727). Som titlarna antyder ansluter de till Johannes- respektive Matteusevangeliets skildring av passionshistorien, hur Jesus led och dog. Bach har p.g.a. sin inlevelse i frälsningsverket och dessa passioners storlagenhet blivit kallad ”den femte evangelisten”. Hans passioner uppförs varje år i en mängd kyrkor under fastetiden före påsk. Ett oratorium är ett större musikaliskt verk med berättande text för orkester, kör och solister. Ett annat oratorium som hör till musikhistoriens odödliga verk är *Messias* av Georg Friedrich Händel (1685–1759). Det komponerades 1741 och var från början främst avsett att framföras vid påsk. Verket innehåller dock fler scener ur Jesu liv än hans lidande och död och kom ganska snart att allt oftare framföras vid adventstid snarare än vid påsk.

Ur Lars Borgströms kommande lärobok ”Bibelkunskap”.

Haggais bok

Bibeln är en historisk bok. Den ger datum och tid. Gud visade sig för världen ”när tiden var fullbordad”. Det är ingen legend från det gråa förflutna som vi finner nedtecknad i Haggais bok. På ett anmärkningsvärt sätt har Gud fäst Bibelns händelser mitt i det historiska skeendet.

Början av boken visar detta. Herren visade stor omsorg genom profeten Haggais penna för att tydligt och noggrant skriva ner datumet för vart och ett av Herrens fyra ”ord” som boken innehåller. Boken börjar: *I kung Darejaveshs andra regeringsår, i sjätte månaden på första dagen i månaden, kom Herrens ord genom profeten Haggai.* Det står inget om profetens familj och han står inte på Esras lista över dem som återvände från Babel.

Boken beskriver vad som hände under två månader när första omgången återvändare kom tillbaka från fångenskapen i Babel. Haggais bok är den mest väldaterade boken i Bibeln. Fem datum nämns som visar att händelserna utspelar sig under en period av fyra månader från den 29 aug till den 18 dec 520 f Kr. (Som lite kuriosita kan vi nämna att 521 f Kr håller Buddha sin första predikan i Benares i Indien. Men han säger inte ”Så säger Herren”.)

Bygg upp Herrens hus om ni vill ha Guds välsignelse över era liv kan vara en sammanfattning av vad denna lilla bok handlar om.

1 Varning och folkets reaktion, 1:1–15

De första orden från Herren innehåller en varning och folket svarar med att lyda. Haggai är väldigt ivrigt att templet ska byggas upp

så snart det bara går. Men man prioriterar inte templet utan det egna huset är viktigare. Folket som kommit tillbaka säger: *Tiden har inte kommit än, tiden att bygga upp Herrens hus* (1:2). Haggai varnar folket att de tänker för mycket på sina egna hus. *Är det då tid för er att själva bo i panelklädda hus medan detta hus ligger i ruiner?* (1:4) Folket tänker om. Serubbabel som härstammade från Davids släkt blir ansvarig för tempelbygget. *Serubbabel, Shealtiels son, översteprästen Josua, Josadaks son, och alla de som var kvar av folket lyssnade till Herren sin Guds röst och till profeten Haggais ord, eftersom Herren deras Gud hade sänt honom. Och folket fruktade Herren* (1:12).

2 Uppmuntran att bygga upp templet, 2:1–9

En månad senare är bygget i gång. Men många blir besvikna över hur litet det nya templet kommer att bli. De äldre minns det gamla templet och dess skönhet. Den tredje huvudpersonen i Haggais bok är översteprästen Josua. Både Serubbabel och Josua uppmanar folket: *arbeta frimodigt alla människor, arbeta, för jag är med er säger Herren. Mitt är silvret och mitt är guld, säger HERREN Sebaot* (2:9).

3 Uppmaning och löften, 2:10–19

Löftet till folket är tydligt i vers 10: *Den kommande härligheten hos detta hus ska bli större än den förra, säger Herren Sebaot, och på denna plats ska jag ge frid, säger Herren Sebaot.* Jesus anknyter till denna vers när han på palmsön-

dagen rider in i Jerusalem: *Tänk om du i dag hade förstått, också du, vad som ger dig frid! Men nu är det dolt för dina ögon* (Luk 19:42). Guds folk i öknen fick höra samma ord som nu Haggai talar till dem som vänder tillbaka. Lydnad leder till välsignelse, otrohet till undergång. *Du ska då vända om till Herren din Gud och lyda hans röst i allt som jag i dag befäller dig, du och dina barn, av hela ditt hjärta och av hela din själ. Då ska Herren din Gud göra slut på din fångenskap och förbarma sig över dig. Herren din Gud ska då åter samla dig från alla folk dit han har skingrat dig* (5 Mos 30:2–3).

4 Tröst till ledaren, 2:19–23

Serubbabel får en signetring, Herrens signetring som bevis på trofasthet mot Herren och hans ord. Slutverserna i boken påminner oss om framtidssynerna i Uppenbarelseboken. Serubbabel blir ett mönster för Guds trofaste tjänare. Serubbabel finns med i Jesus släktträd i Matt 1.

Förr i tiden användes en signetring som ett personbevis. I stället för att underteckna med sitt namn tryckte de ner ringen i varm vax eller mjuk lera för att uppge sitt märke. Som ett Guds barn lämnar vi också ett bevismärke och påverkar världen när vi sprider evangeliet och visar på Guds nåd genom Kristus.

Var och en av oss har vårt eget unika avtryck som avslöjar hur vi av Gud skapats till hans avbild och speglar våra olika gåvor och det vi verkar för. Det är vår förmån och skyldighet att fungera som en signetring i Guds värld.

Ingvar Adriansson

Upplevelser i Kenya

Daniel Fjellström är reseledare. För ca ett år sedan döptes han och blev medlem i LBK Stockholm. Han berättade nyligen för sin församling om sin senaste resa till Kenya. Med hans tillåtelse citerar vi här delar av den berättelsen.

Sedan många år tillbaka åker jag, om möjligt, till Kenya varje år. Det är ett land jag trivs väldigt bra i och håller som mitt "andra hemland". Genom åren har jag fått många vänner och skapat mig ett nätverk där.

Här skriver Daniel om hur idén väcktes att besöka vår systerkyrka vid nästa Kenyaresa och berättar om vissa svårigheter att få den information han behövde. Han fick så småningom kontakt med biskop Mark Onunda.

Vi hade sporadisk kontakt under flera veckor. Den första tanken var att en pastor från en församling skulle kontakta mig när jag hade skaffat kenyanskt telefonnummer. Så skedde aldrig och efter ett par veckor i Nairobi föreslog jag helt enkelt 18 december som ett datum för att besöka en församling. Jag anade att om jag väntade längre skulle det helt enkelt inte finnas tid under jul

och nyår. Jag hörde inte något från Biskop Onunda, men kvällen innan när jag satt och åt middag med en vän ringde min telefon. Jag hade precis berättat för min vän att jag hade haft förhoppning om att besöka

församlingen kommande dag, men eftersom jag inte hade fått något svar så hade det förmodligen runnit ut i sanden. Det var just när jag så det som telefonen ringde och skämtsamt sa jag till min vän: "Men nu är det nog biskopen som ringer." Vilket det också visade sig vara. Han sa att jag var välkommen till deras kyrka i området "Umoja 3". Han gav mig direktiv om hur jag skulle ta mig dit. Jag skulle beställa en uber (taxi) och köra till en viss plats och därefter ringa honom så att han kunde ge exakta direktiv till chauffören. Det föreföll omständligt, men det skulle visa sig tvärtom helt nödvändigt. Kyrkan kan inte sägas ha en exakt adress utan ligger i en gränd som leder från en huvudväg. Det går inte direkt att skriva in det som adress.

Resan från min lägenhet till Umoja tog en knapp timme. Jag bodde på västra sidan av Nairobi och Umoja ligger på östra delen. Som alltid i Nairobi är det trafiken som bestämmer när man

Fakta:

Luthersk mission i Kenya

Luthersk mission har funnits i Kenya sedan 1948, då Missionssällskapet Bibeltrogna Vänner sände ut de första missionärerna, Martin och Gunborg Lundström. År 1963 hörsammade Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland (SLEF) en kallelse till Kenya. Följande år konstituerades Lutheran Church of Kenya, LCK, som till sin första president utsåg SLEF:s missionär Gustav Norrback. Efter hand kallades nya missionssällskap med i arbetet: Finska evangeliföreningen SLEY, norska NLM (Misjonssambandet) och amerikanska WMPL (World Mission Prayer

League). Det nuvarande namnet ELCK (Evangelical Lutheran Church in Kenya) antogs 1978.

En grupp kenyanska pastorer lämnade 2010 ELCK på grund av långvarigt maktmissbruk från ärkebiskopens sida. De bildade en ny synod som 2015 fick en ny identitet som The Lutheran congregations in Mission for Christ-Kenya, LCMC-Kenya. 2018 deklarerades kyrkogemenskap med CELCs medlemskyrka i Zambia och 2019 med WELS i samband med deras synodmöte.

kommer fram till en plats, så det gäller att vara ute i god tid. Umoja är del av det större Embakasi och kan bäst beskrivas som "ett steg upp från slummen".

Två män från församlingen stod längs huvudvägen och väntade på mig. Sedan gick vi tillsammans ca 100 meter in i gränden där kyrkan låg. Lutherrosen på portarna visade tydligt att det var rätt plats. Men för dem som inte redan vet var kyrkan ligger är det nog näst intill omöjligt att hitta. Atminstone för någon som inte bor där.

När jag kom in i kyrkan så var söndagsskolan i full gång. Mitt besök var nog en överraskning för de flesta. Allt hade "planerats" i sista minuten och jag hann inte få någon introduktion innan gudstjänsten. Här gällde det bara att hänga med så gott det gick!

Församlingen i Umoja är liten och jag uppskattade det till ca 20 personer som deltog i gudstjänsten. Liturgin kan jag beskriva som snarlik LBK's, men inte identisk. Predikospråket var Kiswahili (med lite engelska för min skull). Eftersom liturgin är snarlik förstod jag ändå på ett ungefär vad som skedde hela tiden. Utöver Biskop Onunda leddes gudstjänsten av två "evangelister", som helt enkelt är personer som

ännu inte är färdigutbildade pastorer. De hjälpte till med växelläsning och liknande. Det fanns också en kantor som spelade gitarr. Efter gudstjänsten var det lite information till församlingen och jag fick gå upp och presentera mig och vidarebefordra hälsningar från Sverige. - - -

Kyrkan i Umoja är långt ifrån färdigbyggd. De gör regelbundna insamlingar och när de får in pengar så bygger de så mycket som det går. Men de äger marken och byggnaden och har planer på att köpa närgränsande mark för att bygga ut kyrkan.

Att få besöka vår systerkyrka i Kenya var en fantastisk upplevelse. Jag hoppas att det här kan vara startskottet till ett djupare, långsiktigt, samarbete. Mina engagemang i Kenya kommer inte minska, tvärtom. Under kommande år hoppas jag spendera alltmer tid där. Kanske att vi skulle kunna hjälpa dem finansiellt med bygget av deras kyrka? Det vore ett fantastiskt sätt att påbörja ett djupare samarbete. Jag hoppas också att medlemmar i LBK vill följa med mig till Kenya i framtiden.

Daniel välkomnar dem som är intresserade av Kenya att höra av sig: Daniel.fjellstrom@yahoo.com

Våra gudstjänster i påsktid

- 2.4 Palmsöndag: kl 11 i Vasa, Settlementcentrum, kl 13 i Lepplax bykyrka
- 6.4 Skärtorsdag kl 18 nattvardsmässa, Lepplax
- 7.4 Långfredag kl 10 Lepplax bykyrka
- 9.4 Påskdagen kl 10 Lepplax bykyrka
- 10.4 Annandag påsk kl 11, Närpes, Söff

Inspelningar av gudstjänster

<https://sanktjohannes.info/media/inspelningar/>

Våra gudstjänster på Youtube:

<https://youtube.com/@johannes316/>

Predikningar och föredrag på Vimeo:

<https://vimeo.com/stjdirekt/>

Finns det flera sätt att ära Gud än att sjunga i kyrkan?

Jag sa till en kollega att för mig är meningen med livet att ära Gud. Då sa han: "Gör man det bara genom att sjunga i kyrkan?" Vad ska jag svara?

Det finns många val du kan göra för att ära Gud i ditt liv.

Använd Guds Ord

Du ärar Gud genom att tillväxa i hans ord och tillbe honom.

Tänk dig att en världsberömd krögare håller på att laga din favoritmat. Han håller på hela dagen med att laga allt från grunden. Saliven börjar rinna. Till slut ger han dig en liten smakbit – det är det godaste du någonsin har ätit! Skulle du sluta äta då? Nej! När du väl har känt hur gott det är vill du förstås ha mer!

Samma sak gäller när du väl har smakat hur god Guds kärlek och förlåtelse är i Bibeln. Petrus uppmanar dig att fortsätta växa i tron *när du nu har smakat att Herren är god* (1 Pet 2:3). Det leder till att ära Gud i tillbedjan! *Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet. Undervisa och förmana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung till Gud med tacksamhet i era hjärtan* (Kol 3:16).

Offra hela din kropp

När du ständigt blir påmind om Guds nåd mot dig leder det till att du ärar honom med hela ditt liv. Romarbrevet 12:1 säger: *Därför uppmanar jag er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud – er andliga tempeltjänst.* Med andra ord ger varenda ögonblick av dagen tillfälle att tjäna och därmed ära och tillbe Gud.

Gud använder ditt tjänarliv. Jesus säger: *På samma sätt ska ert ljus lysa för människorna, så att*

de ser era goda gärningar och prisar er Far i himlen (Matt 5:16). Den starkaste predikan du kan förkunna för människor du har omkring dig är ditt sätt att leva. Du ärar Gud när du lever anorlunda och visar *kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet, självbehärskning* (Gal 5:22,23). Andra kommer att lägga märke till det. Det kommer ofta att ge dig möjlighet att förklara att du lever som du gör av tacksamhet för allt Jesus har gjort för dig.

Bästa sättet att ära Gud

Hur kan du veta vilket som är rätt sätt att ära Gud i ditt liv när du har så många valmöjligheter?

En kristen lärare förklarade det så här: "Varje dag är julafton för Gud." Så här menade han: Anta att ditt barn vill köpa en julklapp åt dig och går till affären för att välja ut en. När han kommer dit ser han två saker som han tror att du skulle tycka om. Han överväger alternativen och tar den ena. Han slår in den och ger dig den till julklapp. Vad kommer du att säga när du öppnar paketet? "Den är perfekt! Jag älskar den!" Men vad skulle hända om han valt den andra saken? Du skulle säga samma sak. "Den är perfekt! Jag älskar den!" Båda valen är bra för barnet gjorde det av kärlek till dig.

Det är samma sak med Gud. Varje dag är julafton för Gud. Han riktigt längtar efter att få se vilket alternativ du kommer att välja. Och det du väljer kommer att bli det han välsignar, vilket det än är. *Om ni äter eller dricker eller vad ni än gör, så gör allt till Guds ära* (1 Kor 10:31).

David Scharf
Forward in Christ 12 2022

Den trofaste tjänarens väg

Fastlagssöndagen är upptakten till den allvarligaste tiden i vårt kyrkoår, när vi bereder oss att följa vår Frälsare på hans väg till Jerusalem. Den är den första av tre dagar som kallas fastlagen. Den egentliga fastetiden börjar enligt gammal kristen tradition med askonsdagen. Fastlagen firas i en del av världen med karnevaler.

Temat för fastlagssöndagen anslås av Jesus när han kungör: "Se, vi går upp till Jerusalem, och allt som är skrivet om Människosonen genom profeterna ska gå i uppfyllelse" (Luk 18:31). En av texterna (första årgångens epistel) är "kärlekens höga visa", dvs det trettonde kapitlet i Första Korintierbrevet. Där framställs den äkta, självutgivande kärleken, som för oss ofullkomliga kristna är ett mål men som hos Jesus är fullkomlig. Han var den kärleksfulle tjänaren, som inte lät sina lärjungar betjäna sig, utan som en slav tvättade deras fötter. Vägen till Jerusalem kan beskrivas som denna kärleks offerväg.

Fastetidens vandring upp till Jerusalem når sin kulmen under Stilla veckan och påsk. Profeterna visar framåt och uppåt mot Golgata. Efter påsken kan vi genom apostlarnas predikan blicka bakåt och vi får säga: Nu har allt fullbordats som profeterna har sagt.

Denne trofaste tjänare, som gick in under människornas sämsta villkor, beskrivs av Paulus i 1 Tim 2:5 som en medlare mellan Gud och människa. Han är den som vi i vår trosbekännelse bekänner vara *sann Gud av sann Gud*, och tillika sann människa, född av jungfrun Maria. Nu leder han oss, sina lärjungar, att se hans kärleks väg och följa honom på vägen mot korset.

O min Jesus, vilken kärlek har du ej bevisat mig när du gav ditt liv i döden och för mig lät offra dig, när du övergav din himmel, där du hade allt så gott, för att fattig och föraktad gå omkring och tjäna blott!
(L Sandell)

Fastlagssöndagens gudstjänst kl 13 i Lepplax bykyrka med Ola Österbacka (Youtube). Tema: Guds kärleks offerväg.

Käre Jesus! Tack för att du var trogen i din offer tjänst för mig och alla! Hjälp mig att följa dig och ära dig på din kärleks offerväg. Amen.

Om du vill stöda vår församling kan du göra det via [bankgiro](#) eller [MobilePay 18161](#) (insamlingsställstånd i Österbotten; du kan skanna av koden nedan).

Var finns information om vår församling?

Aktuell information finns på vår webbplats sanktjohannes.info. De närmast kommande händelserna finns listade på ingångssidan. Se också under menyn *Verksamhet > Kommande verksamhet*.

Vi annonserar inte regelbundet i dagspressen.

I Österbottens Tidning annonserar vi bibelhelger och enstaka gånger om kommande gudstjänster i Lepplax bykyrka (vanligen kl 13) bland övriga kyrkliga annonser på torsdag.

Gudstjänsterna i Vasa, som hålls i Settlementcentrum, Villagatan 1, annonserar vi vanligen i gratistidningen Vaasalehti, som utkommer på onsdagar.

Sporadiska gudstjänster i Närpes (tillsvidare i Söff, Yttermark) annonserar vi i Sydin på torsdag.

Varje fredag morgon sänder vi ut *veckobrevet* till dem som önskat vara med på vår e-postlista. Ett exempel på ett sådant brev finns här intill (nr 7). I *veckobrevet* finns ord inför den stundande helgen och en kort bön, samt information om var söndagens gudstjänst hålls.

Information om hur du kan prenumerera på *veckobrevet*, samt länkar till tidigare utsända brev, finns här:

<https://sanktjohannes.info/media/veckobrev-fran-st-johannes/>

På *Facebook* har vi en egen sida: <https://www.facebook.com/stjinfo>. Där publicerar vi länk till *veckobrevet* och informerar om gudstjänsterna.

Gudstjänsterna hålls vanligen som predikogudstjänst utan nattvard. I allmänhet annonserar vi inte nattvardsmässorna, som vanligen hålls 45 minuter före predikogudstjänsterna. Vi sänder information om dem till församlingsmedlemmarna via en WhatsApp-grupp. Du kan läsa om vår nattvardspraxis på vår webbplats (Om StJ, Frågor och svar).

Ta gärna kontakt med församlingens pastor eller styrelsemedlemmar! Du hittar kontaktuppgifter här: sanktjohannes.info/om-stj/kontakt/

Se Jesus mitt i stormen

Vad händer när tron står öga mot öga med ångest och depression?

Målet med den här kursen är att förstå ångest och depression och plocka fram vad Bibeln har att ge särskilt till dem som lider av detta och till dem som bekymrar sig för dem och vill hjälpa. Låt oss tillsammans tränga in i detta svåra ämne så att vi fortfarande kan se Jesus mitt i stormen.

I år har LBK kallat Pastor Titus Buelow att undervisa och leda samtal om hur man som kristen kan hantera psykisk ohälsa hos sig själv eller andra. I sex lektioner kommer Titus leda oss och hjälpa oss reflektera över ångest, depression och stress och hur vi kan söka stöd i Guds ord och den kristna gemenskapen när vi eller någon närstående drabbas.

LBK:s pastorer kommer att svara för gudstjänsterna och erbjuda möjlighet till själavård för dem som vill. Barnundervisning planeras.

Torsdag

19.00 Välkomsthälsning och kvällsandakt

Fredag

9.30 Morgongudstjänst
10.00 **Förstå stormen i ditt inre**
11.00 **Kom ihåg: du är inte ensam**
5.30 **Förstå varför detta händer**
19.00 Kvällsgudstjänst

Lördag

9.30 Morgongudstjänst
10.00 **Ta emot Guds hjälp**
11.00 **Lär dig att hjälpa**
15.00 **Hitta lugnet i stormens öga**
17.30 Gemensam grillkväll
19.00 Sång- och musikgudstjänst

Söndag

10.00 Högmässa med HHN
12.00 Lunch och avslutning

Priser (SEK)

<i>Vuxna</i>	<i>Barn 4-12 år (0-3 år gratis)</i>
Frukost 109:-	Frukost 54:-
Lunch 129:-	Lunch 65:-
Middag 154:-	Middag 74:-
Kvällsmörgås 69:- (torsdag)	Kvällsmörgås 35:- (torsdag)

Anmälan senast 1 maj. Fyll i anmälningsformulär på LBK:s webbplats: www.bekannelse.se/event/hjalmargarden-2023

SLT:s sommarkvarnar på Kilen i Sideby 17–19 juli

Luke och Jennifer Wolfgramm medverkar. Fyra föredrag om profeten Elia utgör grundstommen i undervisningen. Avslutningsgudstjänst med Juhani Viitala.

Närmare program kommer senare på tunnustuskirkko.fi. Anmälan till Juhani Viitala före midsommar.

Bibelhelg 29–30 april i Lepplax och Vasa

Tema: *Profetior och deras fullbordan*

Lördag från 13: Introduktion genom utdrag ur Seth Erlandssons inspelade föredrag "Profeternas språkbruk om riket – deras syner och liknelser". Ola Österbacka leder samtal i grupper och gemensamt.

Ca 15.15 håller Hans Ahlskog inledning och leder frågestund kring Jesus och Israelfrågan.

Kl 18 planeras dopgudstjänst.

Söndag kl 11: gudstjänst i Settlementcentrum, Vasa, David Åkerlund, predikan av Juhani Viitala (på finska; tolkning).

Cateringlunch, anmälan önskas.

Ca 13.15: Jesper Hansen delger erfarenheter från en resa till Israel under julen.

Returadress:
Skolhusgatan 11 A 9
65100 Vasa

Vad händer i himlen?

*Därför står de inför Guds tron och tjänar honom dag och natt
i hans tempel, och han som sitter på tronen ska slå upp sitt tält över dem
(Upp 7:15).*

VAD KOMMER VI ATT GÖRA I HIMLEN? Förvisso kommer vi att tillbe inför Lammets tron. Men Bibeln säger att vi ska tjäna honom. Det ord Bibeln använder är inte begränsat till tillbedjan enligt en gudstjänstordning. Vad är det då vi ska göra i himlen?

Svaret i vår bibelvers skulle ha chockerat en dåtida judekristen familj som var van vid tempelens gudstjänst. De skulle ha frågat: "Hur ska vi kunna tjäna i templet? Det är bara präster som kan vara där!" Templet bestod av Det Heliga med offeraltaret som representerade Guds folks böner. Det var bara renade präster som kunde komma in i det rummet. Det allra Heligaste låg innanför Det Heliga. Ett tjockt förhänge åtskilde de två rummen. Detta förhänge representerade den mur som finns mellan en helig Gud och ett syndigt folk. I Det allra Heligaste fanns förbundsarken. Gud lovade att bo över arken.

Eftersom syndiga människor inte kan vara i Guds närvaro sa Gud att ingen kunde komma in utan att dö med undantag av en dag om året: försömningsdagen. Bara översteprästen kunde komma in på den dagen.

Så frågan är befogad. Hur kan vi som är syndare tjäna dag och natt i Guds tempel?

Det är för att Jesus blev kött och bodde (ordagrant "tältade") hos oss. Efter ett fullkomligt liv blev Jesus korsfäst. På korset sa han "Det är fullbordat", och så dog han. Just i det ögonblicket blev det en jordbävning och vet du vad som hände då? Förhänget brast uppifrån och ner.

Ser du vad det är som Gud säger? Inget skiljer oss längre från Gud tack vare Jesus! Det är sant redan nu, men i himlen ska vi erfara Guds närvaro dag och natt. Han ska skydda oss med sin närvaro (ordagrant "breda ut sitt tält över oss") för evigt. Vi ser honom öga mot öga och tjänar honom!

Vi har ännu inte besvarat frågan hur denna tjänst kommer att se ut. Vad kommer vi att göra i himlen?

Det bästa svar jag någonsin har hört på den frågan är: "Jag vet inte exakt vad vi kommer att göra i himlen. Det enda jag vet är att vad vi än kommer att göra kommer vi inte att vilja göra något annat." Vilken välsignelse att få tjäna Lammet!

Herre, "du visar mig livets väg. Jag mättas av glädje inför ditt ansikte, av ljuvlighet på din högra sida för evigt."